

ki", „Kierownik Oddziału Państwowej Szkoły Higieny", „Starosta" oraz „Prymarjusz szpitala państwowego"; a zarazem skreśla się też w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe;

dodaje się:

po stanowisku: „Komisarz Rządu w Warszawie" stanowisko: „Naczelny Dyrektor Państwowego Zakładu Higieny", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiada stopień „IV"; po stanowisku: „Naczelnik Wydziału" stanowiska: „Inspektor Wojewódzki" i „Dyrektor Działu Państwowego Zakładu Higieny", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiada stopnie „VI — V";

po stanowisku: „Radca Wojewódzki": stanowiska: „Starosta powiatowy", „Starosta grodzki" i „Starosta morski", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VII—VI"; po stanowisku: „Inspektor farmaceutyczny" stanowisko: „Kierownik pracowni szpitala państwowego", któremu w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VII — VI", oraz stanowiska: „Ordynator szpitala państwowego", „Kierownik apteki w szpitalu państwowym", „Lekarz zdrojowy" i „Inżynier zdrojowy", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VIII — VII — VI";

po stanowisku: „Asystent zakładów służby zdrowia" stanowisko: „Asystent szpitala państwowego", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiada stopień „VIII";

2) w kolumnie „II kategoria. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane"

skreśla się:

stanowiska: „Kierownik apteki w szpitalu państwowym" i „Zarządca szpitala państwowego", a zarazem skreśla się też w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe;

dodaje się:

po stanowisku: „Asesor" stanowiska: „Intendent Państwowego Zakładu Higieny", „Intendent szpitala państwowego" i „Intendent Państwowego Zakładu Zdrojowego", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VIII — VII";

po stanowisku: „Technik laboratoryjny" stanowisko: „Kierownik gospodarstwa rolnego", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „X — IX";

3) w kolumnie „III kategoria. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane"

dodaje się:

po stanowisku: „Adjunkt kancelaryjny" stanowisko: „Adjunkt administracyjny", któremu w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „XI — X — IX — VIII".

III. Tytuł działu: „Policja Państwowa (stanowiska specjalne)" zmienia się na: „Policja Województwa Śląskiego", a zarazem skreśla się w tym dziale w kolumnie: „I kategoria" stanowiska: „Komendant Główny" i „Nadinspektor", oraz w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe.

IV. Dział: „Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie" skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

681.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 1930 r.

w sprawie ulg przy spłacie zaległych należności instytucji kredytowo-osadniczych b. państw zaborczych,

Na podstawie § 35-e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Upoważnia się Ministra Reform Rolnych do udzielania dłużnikom ulg przy spłacie zaległych do dnia 1 kwietnia 1930 r. rat pożyczek amortyzacyjnych i rent b. Komisji Kolonizacyjnej, b. Banków Rentowych i b. Komisji Krajowej we Lwowie.

2) Przewidziane w cz. 1 ulgi mogą być przez Ministra Reform Rolnych przyznawane indywidualnie i mogą polegać na odroczeniu terminu płatności zaległych rat lub rozłożeniu zaległych sum na raty na okres nieprzekraczający lat 15. Odroczone i rozłożone na raty należności podlegają od dnia prolongaty oprocentowaniu w wysokości 4% rocznie, płatnych łącznie z bieżącymi ratami.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Beck*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

682.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SPRAW WOJSKOWYCH, PRZEMYSŁU I HANDLU I KOMUNIKACJI

z dnia 8 października 1930 r.

o służbie radiowej stacji ruchomych w portach, na i nad wodami terytorjalnymi polskimi.

Na podstawie art. 7, 9 i 48 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządza się co następuje:

Służba radiowa w portach wojennych:

§ 1. Cudzoziemskie okręty wojenne i cudzoziemskie wojenne statki powietrzne, znajdujące się w porcie wojennym lub na redzie w pobliżu portu wojennego morskiego, winny uzyskać upoważnienie do nadawania radiotelegraficznego lub radiotelefonicznego od właściwych władz Portu Wojennego, podając długość i typ fali oraz przypuszczalny czas i godziny nadawania.

§ 2. Wszelkie cudzoziemskie i polskie statki handlowe, znajdujące się w obrębie portu wojennego, nie mają prawa nadawania radiotelegraficznego lub radiotelefonicznego.

§ 3. Cudzoziemskie i polskie statki powietrzne żeglugi cywilnej mają prawo nadawania radiotelegraficznego lub radiotelefonicznego tylko w wypadkach grożącego im niebezpieczeństwa oraz w wypadkach przymusowego lądowania względnie wodowania na terenie portu wojennego.

§ 4. Nadawanie sygnałów w obrębie portu wojennego celem nastrojenia stacji, czynnych na okrętach i statkach handlowych oraz na statkach powietrznych wojennych i cywilnych, winno być ograniczone do wypadków najniezbędniejszych i uzgodnione z radiostacją pobrzeżną marynarki wojennej przy zachowaniu postanowień § 1.

Służba radiowa w portach handlowych.

§ 5. Cudzoziemskie okręty wojenne i cudzoziemskie statki powietrzne wojenne, znajdujące się w portach handlowych, winny przy nadawaniu radiotelegraficznym lub radiotelefonicznym stosować się do następujących wskazówek:

- a) unikać podczas nadawań zakłócenia pracy stacji lądowych;
- b) ograniczyć nadawania do wypadków najniebezpieczniejszych, jeżeli nie odbywają się one na fali typu A 1, to jest niegasnącej, której następujące po sobie drgania posiadają w stanie ustalonym stałą amplitudę;
- c) używać fali 500 Kc/s (600 m.) tylko do wezwań w niebezpieczeństwie lub odpowiedzi na nie, albo też w wypadkach wywoływania;
- d) używać fali 333 Kc/s (900 m.) tylko do komunikacji ze statkami powietrznymi.

§ 6. Wszelkie cudzoziemskie i polskie statki zarówno handlowe, jak i inne, znajdujące się w porcie handlowym, mają prawo nadawać tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy statek nie ma innego sposobu komunikacji z lądem i to za zgodą najbliższej stacji pobrzeżnej.

§ 7. Nadawanie sygnałów celem strojenia stacji winno być ograniczone do minimum i odbywać się za zgodą najbliższej stacji pobrzeżnej.

§ 8. Cudzoziemskie i polskie statki powietrzne mogą nadawać tylko w wypadkach dotyczących

bezpieczeństwa żeglugi powietrznej oraz w wypadkach lądowania względnie wodowania na terenie portu handlowego.

Służba radiowa na wodach terytorjalnych.

§ 9. Wszelkie okręty i statki oraz wszelkiego rodzaju statki powietrzne, znajdujące się na polskich wodach terytorjalnych lub nad nimi, winny przy nadawaniu stosować się do następujących postanowień:

- a) nadawanie na fali typu A, to jest niegasnącej, nie podlega ograniczeniom;
- b) nadawanie na falach innego typu do stacji ruchomych lub lądowych winno być ograniczone do wypadków najniezbędniejszych wywołanych potrzebami żeglugi;
- c) użycie fali 500 Kc/s (600 m.) jest dozwolone tylko w celu wywołania stacji lub w wypadku wezwań w niebezpieczeństwie i odpowiedzi na nie.

Postanowienia końcowe.

§ 10. Wszelka korespondencja w portach i na wodach terytorjalnych polskich winna być przerwana na żądanie właściwych władz polskiej marynarki wojennej, a jeżeli chodzi o statki niewojenne — również na żądanie najbliższej polskiej radiostacji pobrzeżnej.

§ 11. Odbiór nadawań radiowych jest dozwolony z warunkiem niewywoływania tem zakłóceń w istniejących komunikacjach radiowych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje we wszystkich portach i wodach terytorjalnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

683.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 października 1930 r.

w sprawie zniesienia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Inowrocławiu w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu,

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów